

Ξέρετε γιατί διαβάζουμε τα μαρτύρια των Αγίων;
του πατρός Ανανίου Κουστένη.

Για να ιδούμε, τι τραβούν οι Άγιοι.

Κι όταν λέμε τα Μαρτύρια του καθενός, οι Άγιοι χαίρονται, όχι χαίρονται και καμαρώνουν εγωιστικά.

Χαίρονται, ξέρετε γιατί; Έν Κυρίω.

Χαίρονται, που μπόρεσαν, με τη χάρη Του, και Μαρτύρησαν και υπέστησαν δεινά για τ' όνομα Του.

Κι όταν τα λέμε, χαίρονται οι Άγιοι. Αγάλλονται και λέν: Δόξα να χεις, Χριστούλη μου, που μας βοήθησες και Μαρτυρήσαμε για το Όνομα σου, είσαι μεγάλος, είσαι σπουδαίος, είσαι δυνατός.

Γι αυτό λέει ο Παύλος ο μέγας: Ο καυχώμενος, εν Κυρίω καυχάσθω.

Λοιπόν γι αυτό τα λέμε εδώ και χαίρονται οι Άγιοι. Κι όταν θυμιάζουμε το εικόνισμα τους, κι όταν βάζουμε κεράκι, κι όταν ο, τιδήποτε άλλο κάνουμε

και τους τιμάμε, τους σκεπτόμεθα και τους επικαλούμεθα, ξέρετε τι χαρά κάνουν; Είναι τ' αδέρφια μας, που πήγαν στον ουρανό και περιμένουν κι εμάς.

Δεν άνοιξε ο παράδεισος. Περιμένουν όλοι οι Άγιοι και οι μάρτυρες κι οι ασκηταί και οι υπόλοιποι, περιμένουν εμάς. Γιατί; για να λάβομε όλοι μαζί τον αιώνιο μισθό μας. Είναι οικογένεια οι Άγιοι, οικογένεια η Εκκλησία. Περιμένουν εμάς!

Όπως ένας πατέρας και μάνα, που 'χουν στείλει τα παιδιά τους στον πόλεμο, και γυρίζουν τα παιδιά, ένα-ένα, περιμένουν να 'ρθει και το τελευταίο, για να κάνουν το συμπόσιο της χαράς και της συναντήσεως και της διασώσεως έτσι.

Κι όταν 'έχουμε πόνους, αρρώστειες, δεινά, ή "τάς διοκλητιανούς" των ανιάτων νόσους, ας σκεπτόμεθα τους Αγίους.

Ξέρετε τι κάνουν αυτοί τότε; μας επισκέπτονται.

Σκέπτομαι και επισκέπτομαι, είναι μαζί. Το επι τα συνδέει και τι; μας παίρνουν τον πόνο, μας δίνουν υπομονή και μας προσφέρουν δύναμη.

Ένα απόσπασμα από το βιβλίο του πατρός Ανανίου Κουστένη, "Εαρινό Συναξάρι Α'".

Πηγή : <http://www.orthmad.gr/n>